

[Bjørn Poulsen]

komme i den situation, at det fik mulighed for at få almindelig egnsudviklingsstøtte, ville ingen af projekterne nogen sinde blive godkendt. Den økonomiske analyse af et eventuelt godt resultat ville ikke kunne fremskaffes, den ville være alt for dårlig.

Hvis man ser på forholdet mellem gældsætningen og investeringen i landbruget og oven i købet tager kurstabet i betragtning, kan man konstatere, at gældsætningen er betydelig større end investeringen. Det vil altså sige, at landbruget i hvert fald ikke kan beklage sig over, at lønmodtagerne har øget deres forbrug ved låntagning; man er selv gået i spidsen. At det så er sket på forventet efterbevilling med mulighed for låntagning i vurderingsstigninger på jord og fast ejendom, gør det ikke ligefrem bedre.

Man kan spørge sig selv, om en markedsordning, som skal prøve at tage højde for en produktion både blandt bjergbønder og landmænd i Holland og Danmark, som er forholdsvis effektive i forhold til bjergbønderne, overhovedet kan virke. Jeg synes ikke, man kan sige, den virker særlig godt, hvis man kigger på hele billedet.

Dansk landbrug har muligvis haft en stor fordel ved det – jeg ved det ikke, og der er ikke nogen, der kan sige hverken det ene eller det andet med nogen som helst form for sikkerhed – men jeg tror ikke, at man kan klare de nuværende problemer i Danmark, uden at man tager meget alvorligt fat, og det vil sige starter med at pålægge grovvarereselskaberne at nedsætte renten, udvider rammen for K-lån og så eventuelt etablerer en eller anden form for solidarisk fond inden for landbruget, som skal medvirke til at udligne indtægter og udgifter. Det er for os i SF uforståeligt, at landbruget, som står bag landbrugsandelstanken, ikke selv er gået i spidsen, når det drejer sig om solidariske løsninger.

Til sidst to spørgsmål, hvoraf det ene er forholdsvis enkelt. Jeg vil spørge landbrugsministeren helt konkret, hvilken stilling man egentlig har til spørgsmålet om medansvarsafgift. Jeg synes ikke, landbrugsministerens redegørelse på det område er særlig klar, og jeg vil meget gerne høre ministerens svar på spørgsmålet, hvis det kan lade sig gøre.

En anden ting, som bekymrer mig meget alvorligt, er spørgsmålet om svinepesten. Vi kører jo nu på en 6 måneders ordning med

hensyn til forbud mod import af ferskvarer. Hvor længe kan vi egentlig blive ved med at få det, og hvad sker der med vores eksport til oversøiske markeder – og her tænker jeg især på USA og Japan – hvis den dispensation, vi har i dag, forsvinder? Hvad mon der så sker med de 1–2 mia kr., vi har på eksportsiden på det område? Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad landbrugsministeren mener der vil ske, eller om der ikke opstår noget problem, fordi vi kan fortsætte med den nuværende dispensation.

Jeg tror ikke på, at dansk landbrug, hvis man tager hele samfundsbilledet med ind, har fået de store fordele ud af det, som man taler så meget om. Vi har fået en kolossal gældsætning – det er fuldkommen rigtigt – men lad os prøve at kigge på det samlede billede, så er fordelene nok ikke deroppe, som man selv gerne inden for landbruget vil rose sig af.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hvad jeg glemte i første omgang, vil jeg gerne gøre godt ved her i anden omgang at starte med også på regeringens vegne at bringe en tak til forespørgerne. Jeg skal ikke komme ind på motiverne til denne forespørgselsdebat, men jeg er enig i det synspunkt, at det er godt, at vi på et tidspunkt, hvor spørgsmålet jo er brandaktuelt, får lejlighed til at drøfte det, som det har været tilfældet i dag.

Hr. Grove gjorde en bemærkning om, at det nok er rigtigt, at der er nogle vanskeligheder i samarbejdet inden for EF, men at der altid vil være det. Det vil jeg gerne give tilslutning til, for hvordan man end iagttager internationalt samarbejde, kommer vi ikke uden om, at der ud over de politiske også altid vil være en lang række praktiske vanskeligheder forbundet med et sådant samarbejde. De medlemmer af dette ting, som har været ved delegationen i FN under generalforsamlingen, vil erkende, at der f. eks. også i et sådant forum er tale om disse store vanskeligheder, og jeg tror ikke, nogen vil drage den konklusion, at vi derfor ikke skal være medlem af De Forenede Nationer.

Hr. Ib Christensen gav udtryk for forskellige betragtninger, der ligesom også bar over i det forslag til dagsorden, der er blevet stillet. Han var af den opfattelse, at bevæggrun-